PROIECT DE ACTIVITATE

EDUCATOARE: Grozea Aurelia
GRĂDINIŢA CU PROGRAM PRELUNGIT NR. 4 BUZĂU
GRUPA: MARE
TEMA ANUALĂ: CUM ESTE, A FOST ŞI VA FI AICI, PE PĂMÂNT?
TEMA PROIECTULUI: „MICII EXPLORATORI”
SUBTEMA: „Sunt în jurul nostru” (animale domestice şi sălbatice)
CATEGORIA DE ACTIVITATE: Cunoaşterea mediului (DŞ)
TEMA: “Cum au fost domesticite animalele” de Eugen Jianu
MIJLOC DE REALIZARE: Lectura educatoarei
SCOP: Sistematizarea cunoştinţelor cu privire la animalele domestice şi sălbatice;
Dezvoltarea sentimentelor de dragoste faţă de animale;
Activizarea şi îmbogăţirea vocabularului prin cuvintele: peşteră, frunzare, hăituit ş.a.

OBIECTIVE OPERAŢIONALE:

- să asculte cu atenţie textul citit;
- să redea cu atenţie conţinutul povestirii, pe baza suportului intuitiv, respectând succesiunea logică a evenimentelor;
- să utilizeze cunoştinţele dobândite în cadrul jocului “Cine aşază mai bine?”.

STRATEGII DIDACTICE:

METODE ŞI PROCEDEE: conversaţia, explicaţia, expunerea, exerciţiul.
MATERIAL DIDACTIC: Planşe reprezentând conţinutul textului citit.
Machete cu animale domestice şi sălbatice.

FORME DE ORGANIZARE: frontal şi individual.

BIBLIOGRAFIE:

* “Curriculum pentru învăţământul preşcolar”, Editura Didactică Publishing House, Bucureşti, 2009;
* E. Varzari şi colaboratorii “Cunoaşterea mediului înconjurător şi dezvoltarea vorbirii”, E.D.P, Bucureşti, 1972;
* M. Taiban şi colaboratorii: “Jocuri didactice pentru grădiniţa de copii”, E.D.P, Bucureşti, 1976.

I. ORGANIZAREA ACTIVITĂŢII

Pentru a se asigura buna desfăşurare a activităţii se vor crea următoarele condiţii psiho-pedagogice:
- aerisirea sălii de grupă;
- aranjarea scăunelelor în formă de semicerc în imediata apropiere a educatoarei;
- aşezarea materialului intuitiv la îndemâna educatoarei;
- intrarea şi aşezarea ordonată a copiilor în sala de grupă;
- controlul ţinutei copiilor.

II. DESFĂŞURAREA ACTIVITĂŢII

1. Introducerea în activitate

a. Captarea atenţiei

În scopul creării unei atmosfere prielnice începerii expunerii povestirii, se vor prezenta sub formă de surpriză 3 animale domestice. Se va trezi prin aceasta curiozitatea copiilor pentru urmărirea lecturii.

b. Anunţarea temei şi a obiectivelor

Astăzi vă voi citi povestirea "Cum au fost domesticite animalele" de E. Jianu. Voi va trebui să ascultaţi cu foarte mare atenţie povestirea citită, pentru că am nevoie de ajutorul vostru în rezolvarea unor obiective propuse.

Animalele vor rămâne alături de noi pe tot parcursul desfăşurării activităţii. Ele ştiu că voi sunteţi foarte isteţi – ştiţi foarte multe lucruri, dar mai ştiu şi că sunteţi dornici să aflaţi şi alte lucruri necunoscute.

2. Expunerea povestirii

Voi citi povestirea folosindu-mă şi de cele două machete, una reprezentând pădurea şi animalele ei, iar cea de-a doua reprezentând o casă şi animale domestice. Animalele domestice şi sălbatice sunt cele care se regăsesc în povestire: câinele, calul şi pisica.

Textul este scurt, deoarece audierea lui necesită concentrare mai mare din partea copiilor.

Lectura cuprinde următoarele momente:

- ❖ Modul de viaţă şi hrana animalelor din trecut (Oamenii trăiau în grupuri, locuiau în peşteri, se hrăneau cu frunze, rădăcini, fructele copacilor şi carne vânată. Purtau îmbrăcăminte şi încălţăminte din piei de animale.)
- ❖ Descoperiri făcute (unelte, foc).
- ❖ Primul animal domesticit – câinele (A devenit cel mai credincios şi cel mai apropiat prieten al omului)
- ❖ Modul de a prinde animalele sălbatice (gropi, capcane) (Puii prinşi au fost crescuţi şi îngrijiţi şi astfel s-au obişnuit cu condiţiile create de om)
- ❖ Al doilea animal domesticit – calul
- ❖ Pisica se numără printre ultimele animale domesticite

Educatoarea va avea în permanenţă, în raza privirii figurile tuturor copiilor, constatând cu uşurinţă interesul acestora pentru activitate.

Va folosi o mimică şi o gesticulaţie variată pentru transmiterea mesajului textului.

Lectura textului se va axa pe modulaţia şi nuanţarea vocii educatoarei, mijloc eficace, la care văzul este receptorul cu influenţa cea mai puternică. Aceasta va fi însoţită de explicaţia cuvintelor noi.

3. Fixarea povestirii

Vor fi prezentate pe rând trei tablouri: primul tablou, reprezentând pădurea şi câinele, primul animal domesticit; al doilea tablou, reprezentând calul; al treilea tablou, reprezentând pisica. Tablourile reprezintă animalele înainte şi după domesticire.

Educatoarea va face fixarea povestirii prin adresarea următoarelor întrebări:

- Care a fost primul animal care s-a apropiat de om?
- Cine ştie să povestească cum a fost domesticit câinele?
- Ce au făcut oamenii ca să prindă animalele mai mari, pe care nu le putem vâna?
- De ce nu omorau animalele tinere (pui) prinse în capcană?
- Cine îngrijea puii animalelor prinse?
- De ce mânzul, prima dată, i-a aruncat pe copii, când l-au încălecat?
- Care a fost ultimul animal pe care l-a domesticit omul?

4. Obţinerea performanţei, asigurarea retenţiei şi a transferului de cunoştinţe

Jocul : "Cine aşază mai bine?"

Copiii vor clasifica animalele cunoscute după mediul în care trăiesc şi vor menţiona adăpostul, hrana şi foloasele aduse omului.

Copiii care motivează clasificarea făcută, vor primi ca răsplată un stimulent, silueta unui animal.

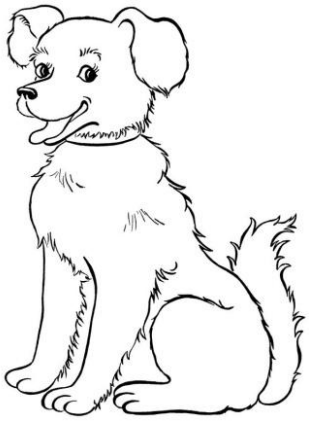
Jocul se va încheia, interpretându-se cântecul “Motănelul”.

III. ÎNCHEIEREA ACTIVITĂŢII

În încheierea activităţii se vor face aprecieri asupra modului în care s-au comportat în timpul activităţii şi asupra modului în care au răspuns la întrebări.

Copiii vor fi îndemnaţi să îngrijească şi să iubească animalele, după care vor merge la baie pentru a se spăla pe mâini.

După ce îngrijim animalele sau ne jucăm cu ele, trebuie să respectăm reguli de igienă personală, pentru a ne proteja sănătatea.

Anexă

CUM AU FOST DOMESTICITE ANIMALELE

de Eugen Jianu

Toate animalele care trăiesc azi pe lângă casă omului au căpătat denumirea de animale domestice. Cu mulţi ani în urmă, ele trăiau în sălbăticie, erau animale sălbatice. Ele trăiau pe întinsul câmpiilor sau în păduri. Omul le vâna pentru a folosi carnea şi pielea lor.

Cel dintâi animal care s-a apropiat de om a fost **câinele** ... Era pe vremea când omul abia ajunsese să cunoască focul. Uneltele şi armele de vânătoare le făcea din piatră. Omul trăia în grupuri şi se adăpostea prin peşteri, adică în scobituri adânci şi largi de munte. Se hrănea cu rădăcini, cu frunzele şi fructele copacilor şi cu carnea crudă a animalelor pe care le vâna. Cu multă greutate, omul reuşea să prindă chiar animalele mai mici; pe cele mari încă nu le putea prinde.

Într-o zi, un animal s-a apropiat de rămăşiţele frunzarului unei cete. Oamenii l-au lăsat să mănânce în voie. El a venit apoi şi-a doua zi, şi a treia zi şi aşa, în fiecare zi, s-a ospatat din resturile de mâncare. Când ceata şi-a mutat locul de vânat, animalul a urmat-o. Şi tot aşa, zi de zi, în zeci şi sute de ani, animalul acela nu prea mare, dar cu colţi ca de lup, s-a apropiat de focul oamenilor, a început să-i recunoscă pe cei ce-i dădeau mâncare şi să se joace cu copiii lor. Aşa au devenit prieteni**.** Din ce în ce mai mult, oamenii iubeau acest animal, care, la rândul lui, îi iubea pe oamenii ce-l înconjurau cu dragoste. Acesta era câinele. El a început să-l însoţească pe om la vânătoare şi să-l ajute să vâneze. Nu lasă pe nimeni să se apropie de cei ce-l hrăneau. Cu timpul a devenit cel mai credincios şi mai apropiat prieten al omului.

Mai târziu, oamenii, ca să prindă animalele mari, au săpat gropi-capcane în calea lor, pe care le-au ascuns cu frunzare, adică cu crengi pline cu frunze.

Animalele haituite, fugărite de om şi câine, alergau, fără să ştie, spre acele gropi-capcane. În aceste capcane s-au prins şi câteva animale tinere: iezi, miei ... Omului acum îi prisoseau carnea şi pielea, aşa încât puii prinşi i-a dat spre îngrijire copiilor, femeilor şi bătrânilor. Puii s-au obişnuit cu traiul pe lângă casă omului, au crescut mari şi omul i-a folosit.

Odată, în capcană, s-a prins un mânz, adică un pui mic de cal. Omul s-a hotărât să-l crească. Copiii au fost primii care au îngrijit acest mândru animal. Ei l-au încălecat mai întâi, în joacă.

La început, mânzul s-a speriat, i-a aruncat din spinare, dar cu încetul s-a obişnuit; s-a lăsat mângâiat, hrănit şi îngrijit de micii lui stăpâni. Şi astfel, omul a mai căpătat un animal folositor: **calul**.

Printre ultimele animale pe care omul a reuşit să le domesticească a fost **pisica**. Ea a venit singură, atrasă de căldură focului şi de hrană îmbelşugată. Dar nu se poate spune că pisica este tot aşa de legată de casă omului, cum este câinele.

